

РЕШЕНИЕ

№ 13332

гр. София, 30.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7488** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 27, ал. 1 и чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Столична община (наричана по-долу СО), с адрес: [населено място], район О., [улица], с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], представлявано от Й. А. Ф. - кмет, чрез адвокат П. С., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], срещу Решение РД-02-36-798 от 04.07.2023 г. за приключване на процедура по искане за плащане № 4 (междинно) по административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № BG16RFOP001-1.001-0001-0002-C04, по проект „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства от Централна градска част в [населено място]“, издадено от А. Б. - заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. (ОПРР 2014 – 2020), в частта по точки 1, 2 и 3 съгласно депозирана молба вх. № 10503 от 15.03.2024 г. по описа на Административен съд София-град и изрично заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание от 30.04.2024 г., че поддържа жалбата в тази част, а в частта по т. 4, 5 и 6 решението не е предмет на настоящото производство. Изрично заявява, че не поддържа жалбата в частта по т. 4 от решението. Постановеното в т. 4, 5 и 6 от решението е във връзка с Уведомление № 99-00-6-1211-/60/ на Р. на ОПРР 2014 - 2020, производството по което е разделено с определение от 13.12.2023 г. на

настоящия състав и е образувано друго съдебно производство по адм. дело № 12024/2023 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 8-ми с-в.

С жалбата се излагат доводи за нищожност на оспорвания акт като издаден от некомпетентен орган, евентуално за незаконосъобразността му като постановен при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и поради неспазване на установената форма и противоречие с целите на закона. На първо място, жалбоподателят счита, че липсват данни кога на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството А. Б. са делегирани функциите като ръководител на УО на ОПРР, поради което релевира липса на компетентност на органа, издал акта, представляваща основание същият да бъде прогласен за нищожен.

На следващо място, се релевират доводи за незаконосъобразност на акта – неспазване на установената форма поради липса на изложени фактически и правни основания за издаването му. Оспорват се констатациите, че непредвидените разходи за СМР са над допустимите прагове, както и че СО не е представила изисканите отчетни документи за направените непредвидени СМР, което не отговаряло на обективната истина - такива били надлежно представени и обосновавали необходимостта им. Твърди се, че разходите, предмет на верификация, попадат сред допустимите съгласно Насоките за кандидатстване по проекта и одобрения от Р. проект на бенефициера. Оспорва се становището на органа, че процесните непредвидени разходи са несъответни на дефиницията за непредвидени разходи, тъй като не били представени доказателства, които да доказват, че описаните непредвидени СМР обективно не са могли да бъдат предвидени към момента на разработване и одобряване на инвестиционния проект, с аргумент, че отрицателен факт не подлежи на доказване. Жалбоподателят твърди, че по всички точки от решението, по които отказът от верификация на извършени разходи е основан на чл. 57, ал.1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, са налице фактури за реално извършени разходи, които ги доказват.

Сочи се още неспазване на общите правила на АПК и принципите на истинност и служебно начало, конкретно на задължението на органа служебно да установи относимите към случая факти. В този смисъл жалбоподателят счита, че административният орган разполага с достатъчно механизми и възможности за проверка на отчетената от бенефициера дейност, които включват както документална проверка на всяко искане за плащане, подадено от бенефициера, включително и на придружаващата го документация, така и проверка на място (чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, във вр. с чл. 19, ал. 4 от Наредба № Н-3/22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, издадена от министъра на финансите (обн. ДВ бр. 44/2018 г.). Соци се, че задължението на бенефициера да подкрепя междинните и окончателното си искания за плащане с представяне на междинни/финални отчети, които съдържат пълна информация за всички аспекти на изпълнението за отчетния период с доказателства за извършването на дейностите и разходите за тях, не изключва задължението на органа да извърши всички необходими действия с цел удостоверяване реалността на отчетената дейност, нейната свързаност с одобреното проектно предложение и съответствието ѝ с програмните условия. Твърди, че това задължение на органа произтича от чл. 125, § 4,

б. "а" от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година и принципите за истинност и служебно начало в административния процес, прокламирани в чл. 7 и чл. 9 от АПК. Твърди се, че в случая на жалбоподателя изобщо не е предоставена възможност да изложи своите предложения и възражения, което е в нарушение на правото на ЕС. В тази връзка се сочи, че Съдът на Европейския съюз чрез множество свои решения е наложил като основно правило правото на правните субекти да бъдат изслушвани преди да бъде издаден спрямо тях определен акт, имащ неблагоприятни последици за тях.

Твърди се, че тъй като отказите от верификация водят до неблагоприятни финансови последици за бенефициерите, тежестта на доказване е за налагащия административната санкция орган. Доказателствената тежест се носи от административния орган, като той е длъжен да издири и събере всички доказателства, нужни за пълното изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В случая счита, че Управляващият орган е постановил своето решение, с което е отказал да верифицира разходи, без да е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, в нарушение на служебното начало, водещи принципи в административния процес и в нарушение на принципа на истинност. Актът счита за издаден не на основата на действителните факти от значение за случая, каквито са изискванията на чл. 7 от АПК, а за обоснован със субективни предположения, лични мнения, подозрения и предположения, които не са се реализирали обективно в правната действителност и не са породили, нито биха могли да породят увреждания на бюджета на ЕС.

В заключение жалбоподателят моли да бъде прогласено оспорваното решение за нищожно, алтернативно да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира направените по делото разноски.

В проведени по делото открити съдебни заседания по делото жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки с обобщение на изложените аргументи и списък на разноските, които претендира във връзка с производството.

Ответникът – зам.-министър на регионалното развитие и благоустройството и Р. на ОПРР 2014-2020 г., се представлява по делото от юрк. И., която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не изразява становище по жалбата.

Административен съд С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

Във връзка със сключен административен договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-1.001-0002-C04, проект „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства от Централна градска част в [населено място]“, с бенефициер Столична община, и бенефициент Министерство на регионалното развитие и благоустройството, финансиран по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г. (ОПРР 2014-2020 г.).

Във връзка със сключения административен договор от кмета на СО като възложител

са открити процедури за възлагане на обществена поръчка, като в резултат на проведените процедури са сключени 2 два броя договори за възлагане извършването на строително-монтажни работи (СМР) с различни изпълнители, както следва:

- Договор № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-02/03.05.2018 г., с изпълнител „Джи Пи Груп“ АД, и

- Договор № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-04/07.06.2018 г. с изпълнител „ПСТ Груп“ ЕАД.

Във връзка с изпълнение на сключените договори за извършване на СМР е направено от СО искане за плащане № 4 (междинно) по АДБФП № BG16RFOP001-1.001-0001-C04, което е придружено от междинен технически и финансов отчет. Извършена е документална проверка и проверка на място, в резултат от които са направени следните констатации:

- по т. 1 от решението - отказана е верификация на разходи в размер на 1 122 297.20 лв. (един милион сто двадесет и две хиляди двеста деветдесет и седем лева и двадесет стотинки) по договори, сключени с „Джи Пи Груп“ АД и с „ПСТ Груп“ ЕАД, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ, във вр. с чл. 23, ал. 3 от АДБФП с изложени мотиви, че промените в инвестиционния проект в хода на строителство не се дължат на извънредни обстоятелства, които не е могло да бъдат предвидени, следователно разходите не са непредвидени, както и на основание чл. 23, ал. 2 от АДБФП поради неправомерна замяна на материали за извършваните СМР;

- по т. 2 от решението - отказана е верификация на разходи в размер на 180 439.74 лв. (сто и осемдесет хиляди четиристотин тридесет и девет лева и седемдесет и четири стотинки) по договори, сключени с „Джи Пи Груп“ АД и с „ПСТ Груп“ ЕАД, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, вр. с чл. 82 и 96 от Общите условия към АДБФП, поради неизпълнение на дадени препоръки от УО на ОПРР при извършени проверки на място във връзка с неизпълнени дейности по договора;

- по т. 3 от решението - отказана е верификация на разходи в размер на 93 381.79 лв. (деветдесет и три хиляди триста осемдесет и един лева и седемдесет и девет стотинки) по договори, сключени с „Джи Пи Груп“ АД и с „ПСТ Груп“ ЕАД, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, във вр. с чл. 82, ал. 1, т. 3 от Общите условия към АДБФП, поради липса на реално изпълнение на дейностите, за които се претендират тези разходи.

Така постановеното решение на Р. на ОПРР 2014 - 2020 г. е оспорено по съдебен ред от Столична община с жалба до Административен съд София-град, във връзка с която е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е представена административната преписка, включваща административния договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, договорите с изпълнителите „Джи Пи Груп“ АД и „ПСТ“ ЕАД, ведно с количествено-стойностни сметки, констативни протоколи за установяване на действително извършените видове СМР, протоколи за приемане на извършени СМР, двустранни сметки за изплащане на извършени СМР, както и материалите от проверките във връзка с искане за междинно плащане № 4 – констативни протоколи и кореспонденция между бенефициера и УО на ОПРР чрез ИСУН. Не са представени нови доказателства, не са ангажирани доказателствени искания.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 АПК, от лице с правен интерес – адресат на

акта, който е утежняващ и подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 64, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което същата е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни следното:

Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя така: „Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление“.

Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Текстът на § 71, ал. 1 предвижда в срок до 6 месеца от влизането в сила на ЗИД на ЗУСЕСИФ Министерският съвет и министърът на финансите да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕФСУ. Според нормата на ал. 2 от с.з. приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмен период 2014 – 2020 г.

В случая оспорваното решение е издадено от заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството (Р.) А. Б.. Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на МРРБ, министърът организира, координира и контролира дейността на управляващия орган на Оперативна програма „Регионално развитие“ 2007 - 2013 г. и на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г., съгласува и определя състава на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г. и Тематичната работна група за разработване на Оперативна програма „Развитие на регионите“ 2021 - 2027 г. На основание чл. 28, ал. 1, т. 2 от същия, Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на Европейския съюз и Структурните и инвестиционните фондове. Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ е в администрацията на министъра на Р., който е ръководител на същата, следователно и ръководител на УО на ОПРР. На основание чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ, заместник-министър А. Т. – Б. е определена за ръководител на УО на ОПРР 2014 – 2020 г. и е оправомощена с функциите да издава актове, свързани с процедурите по предоставяне на БФП по ЗУСЕФСУ, със Заповед № РД-02-14-642/15.06.2023 г. на министъра на Р.. Предвид изложеното оспорваното решение е издадено от материално компетентен орган и няма основания по чл. 146, т.

1 АПК за обявяване на нищожността му.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, както по отношение на основанието, така и по отношение на размера на разходите, за които се отказва верификацията им. Същият е подписан с електронен подпис и наличен в ИСУН.

УО на ОПРР е спазил стриктно процедурата по отказ от верификация, регламентирана в Раздел II, глава пета от ЗУСЕФСУ. Производството по верификация започва по инициатива на бенефициера, поради което той трябва да представи на УО релевантните доказателства, с които да обоснове допустимостта на претендираните разходи, с цел преценката им от органа. В производството по верификация, започнало по инициатива на получателя на помощта, органът няма задължение да му предоставя проект на акта си за запознаване и представяне на възражения и становище, преди да го издаде, както това е при издаването на акт за определяне на финансова корекция, тъй като производството не е санкционно, не се установяват нарушения, срещу които да се защитава, и е в интерес на бенефициера при подаване на искането за плащане да представи цялата налична информация и документи за верификация на извършените разходи. В случая всички разходооправдателни документи, представени от бенефициера, са надлежно обсъдени от органа, въз основа на което е формиран конкретен извод за сумата на верифицираните разходи и тази на разходите, които са недопустими за верификация, поради което органът е постановил акта си при спазване на изискването на чл. 35 АПК. В този смисъл е Решение на ВАС № 6051 от 26.05.2020 по адм. д. № 9023/2019 г.

В производството по издаване на акта не са допуснати съществени процесуални нарушения, които са повлияли на материалната му законосъобразност. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че са нарушени основни принципи на административния процес, включително принципите на истинност и на служебно начало. Административният орган е събрал, установил и обсъдил всички относими към случая материали и факти, въз основа на което е формирал правните си изводи. Изложил е подробни мотиви за всеки един от разходите по дейности СМР съгласно одобрената с договорите с изпълнителите К., включващи установените несъответствия и основанието, в което попадат, за формирания отказ за верификация. Поради това не отговарят на действителността и са неоснователни възраженията на жалбоподателя, че оспорваният акт няма изложени мотиви, както изисква нормата на чл. 59, ал. 2 АПК. 2. В жалбата са релевирани доводи срещу акта единствено на основание чл. 146, т. 1, 2 и 3. По т. 4 и 5, касаещи съответствието на акта с материалноправните разпоредби и целта на закона не се излагат такива. Въпреки това съдът е длъжен да извърши проверка за законосъобразност на акта на всички основания по чл. 146 АПК, както беше посочено по-горе, във връзка с което излага следните мотиви по отношение на съответствието на акта с материалноправните разпоредби и целта на закона:

1. По т. 1 от решението е установено несъответствие с чл. 23, ал. 1, ал. 3 и ал. 5 от АДФП, което е обосновоало недопустимост на разходите на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ предвижда, че разходите се считат за допустими, ако попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Според чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за

кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Визираните от последната разпоредба „насоки и/или друг документ“ в случая представлява Насоки за кандидатстване по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по приоритетна ос „Устойчиво и интегрирано градско развитие“, по процедура № BG16RFOP001-1.001-039 „Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014 - 2020“, представени по делото (наричани по нататък Насоки за кандидатстване. В т. 5.4.8. (т. 5.4.8.1. и т. 5.4.8.2.) от Насоките за кандидатстване са описани допустимите и недопустимите разходи по процедурата. В т. 5.8.2.1 на стр. 65 от Насоките за кандидатстване под № 3 е посочено, че се считат за допустими категориите разходи, които са включени в договора или заповедта за предоставяне на финансова подкрепа. На следващата стр. 66 изрично е посочено, че за разходи за СМР в рамките на общата им стойност могат да се включат и непредвидени разходи до 10 % от същата, финансирани от БФП по проекта.

На основание чл. 23, ал. 1 от АДБФП, при верификация на разходи за СМР УО проверява отчетените видове и количества спрямо заложените по договора с изпълнител. При установени разлики в предвидените количества на отделните видове СМР, след приключване на строителството на верификация подлежат промените, които отговарят на условия, посочени в т. 1 - 5, а именно:

1. след направената промяна общата стойност на К. към договора за строителство не се увеличава;

2. промяната в количеството на всяка конкретна позиция в К. не надвишава с повече от 15 % първоначално определеното количество, както в посока увеличаване, така и в посока намаляване. Общата стойност на количествата надвишения до 15 % от първоначално определеното количество се компенсира с общата стойност на количествата намаления до 15 % от първоначално определеното количество. Намаленията над 15 %, както и неизпълнените позиции, не могат да бъдат използвани за компенсиране на надвишени количества до 15 %;

3. не са допустими за верификация изпълнени нови позиции в К. към договора за строителство и промени в количествата на конкретна позиция от К. над 15 %;

4. общата стойност на промените за целия период на изпълнение при намаляване на количествата на СМР не трябва да надвишава 10 % от стойността на К. към договора за строителство;

5. общата стойност на промените за целия период на изпълнение при увеличаване на количествата СМР не трябва да надвишава 10 % от стойността на К. към договора за строителство в случаите, когато се компенсира с намаляване на други количества.

Съгласно чл. 23, ал. 2 от АДБФП №BG16RFOP001-1.001-0002-C04, „в случай че е извършена промяна/замяна на определен вид материал в конкретна позиция от К., то такава промяна/замяна е допустима само в случай че качеството/техническите характеристики на новия вид материал са по-добри, а единичната цена за съответната позиция остава същата или е по-ниска от съответната цена по договора с изпълнителя“.

Според чл. 23, ал. 3 от АДБФП, „в случаите, когато в съответните Насоки за кандидатстване по конкретната процедура за предоставяне на БФП или въпросите и отговорите към тях е посочено изрично, че са допустими непредвидени разходи в К. (в размер до 10% от стойността на СМР, финансирани от БФП по проекта) и в договора с изпълнителя на СМР има включена клауза, касаеща третирането на непредвидени разходи, тези разходи (в размер до 10% от стойността на СМР, финансирани от БФП по проекта) се отчитат на окончателно плащане. Непредвидените разходи могат да се отчитат и при искане за междинно плащане само в случай че СМР дейностите са напълно приключили. С цел верифициране на непредвидените разходи бенефициентът следва да представи отделен протокол за

приемането им или отделна част от протокола, придружен от необходимите документи, обосноваващи изпълнението им. На верификация подлежат само разходи, които попадат в следната хипотеза: „Непредвидени разходи за строителни и монтажни работи са разходите, свързани с увеличаване на заложените количества строителни и монтажни работи и/или добавяне на нови количества или видове строителни и монтажни работи, които към момента на разработване и одобряване на технически или работен инвестиционен проект обективно не са могли да бъдат предвидени, но при изпълнение на дейностите са обективно необходими за въвеждане на обекта в експлоатация. Разходите, които биха могли да бъдат верифицирани като непредвидени, следва да отговарят на условията за допустимост на разходите по процедурата, в рамките на която е сключен договорът“.

Според чл. 25, ал. 5 от АДФП, „отчитането на допустимите изменения на сключените от бенефициента договори за СМР се извършва в съответствие с Указанията за изпълнение на договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. При непредставяне на пълна отчетна документация и/или неизпълнение на горепосочените условия, УО има право да не верифицира направените от бенефициента разходи“.

В случая неверифицираните разходи по точка 1 от оспорения акт се отнасят за извършени и актувани СМР. Като се имат предвид горесцитираните регламентирани изисквания, от една страна, следва да се съобрази, че в Насоките за кандидатстване изрично се посочва, че допустими са преки разходи за СМР, като в рамките на общата стойност на СМР могат да се включат и непредвидени разходи до 10% от общата стойност на СМР, финансирани от БФП по проекта. От друга страна, в договора между изпълнителите на СМР - „Джи Пи Груп“ АД, респ. „ПСТ Груп“ ЕАД, и възложителя - Столична община, следва да има включена клауза, касаеща третирането на непредвидени разходи. Такава е налице (чл. 5), като е посочено, че непредвидените, допълнително възникнали СМР, се определят с констативен протокол между възложителя, строителния надзор и изпълнителя. В случая не е спорно, че са изпълнени посочените в договорите условия.

1.1. По отношение на отчетени непредвидени разходи по договор № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-02/03.05.2018 г. с изпълнител „Джи Пи Груп“ АД:

1.1.1. Бенефициерът е отчетел като „непредвидени“ разходи за дейности, свързани с изменения на инвестиционния проект по време на строителството по реда на чл. 154, ал. 5 от ЗУТ, описани в таблица на стр. 3-5 от решението, с колони: "позиция", "количество", "единична цена", "отчетена стойност без ДДС".

Без да се изброяват подробно, за пълнота следва да се посочи, че измененията касаят дейности по изграждане на система за преминаване на водите от водосточните тръби през тротоара и заустване в отводнителен бордюр, доставка на плодородна хумусна почва, цветя, зацветяване, засаждане на растителност, почвоподготовка и фитосанитарни дейности, монтаж на посадно място, по архитектурен детайл трасиране и полагане на маркировка с кабари, доставка и полагане на бетонов бордюр, доставка и полагане на бетонни павета, доставка и монтаж на велостоянка.

Инвестиционният проект за обекта е изменян по реда на чл. 154, ал. 5 от ЗУТ два пъти преди сключване на договор с изпълнител, 5 пъти по време на изпълнението на договор № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-02/03.05.2018 г. с изпълнител „Джи Пи Груп“ АД и един път след неговото прекратяване. За отчетените видове СМР не е посочено с кое изменение на инвестиционния проект са свързани.

В мотивите на акта е отразено, че за посочените дейности бенефициерът не е представил обосновка/становище, че същите попадат в хипотезата по чл. 23, ал. 3, а именно, че към момента на разработване и одобряване на технически или работен

инвестиционен проект обективно не са могли да бъдат предвидени, или не е изложил убедителни доводи в представено становище. Това условие се отнася, както към момента на първоначалното му одобрение, така и за последващи изменения преди започване на строителството.

Р. е приел, че измененията касаят промяна на инвестиционното намерение, промяна и отпадане на дейности, съобразяване със съществуващото положение и различни ограничения и изисквания. В случая причините за изменение на инвестиционния проект след започването на строителството не са свързани с непредвидени обстоятелства, тъй като не са налице нови обстоятелства и при полагане на дължимата грижа от страна на възложителя и извършване на по-добро проучване и планиране, отразяване на изискванията на всички компетентни органи и заинтересовани страни, включително провеждане на широки обществени обсъждания, извършените изменения биха могли да бъдат предвидени към момента на разработване на инвестиционния проект и неговото изменение преди стартиране на строителството.

Предвид гореизложеното УО на ОПРР не приема, че посочените по-горе видове СМР, свързани с изменения на инвестиционния проект по реда на чл. 154, ал. 5 от ЗУТ, попадат в хипотезата за „непредвидени разходи“ по смисъла на чл. 23, ал. 3 от АДФП.

1.1.2. Бенефициерът е отчетел като „непредвидени“ разходи за дейности, свързани с изменения на инвестиционния проект по време на строителството по реда на чл. 154, ал. 3 от ЗУТ - извършени от проектанта със заповед в заповедната книга, описани в таблица в решението на Р. на стр. 6 - 8, с колони: "позиция", "количество", "единична цена", "отчетена стойност без ДДС".

Видно от съдържанието на колона "позиция", се установява, че отклоненията от първоначално одобрения проект са свързани с доставка на капак за шахти улично осветление, на капак за ревизионна шахта от чугун, доставка и полагане на битумизиран трошен камък, доставка и полагане на полиестерна геомрежа с битумно покритие от полимербитум, доставка и полагане на асфалтобетон, доставка и полагане на бетонни павета, доставка и монтаж на тръби, доставка и монтаж на бетонови ограничители на движението, доставка и полагане на настилка тип "Бехатон" -светлосиво, полагане на двукомпонентно лепило, направа на деформационни фуги в зоната на лепената настилка и запълване с еластичен полимер, доставка и монтаж на антипаркинг елементи, доставка и монтаж на пейка, класически дизайн.

За отчетените дейности в таблицата са посочени заповедите и представените от бенефициера становища от проектанта за част от заповедите.

Във връзка с изложеното от бенефициера становище за всяка една от дейностите органът е изложил мотиви относно същността на дейността и защо не приема отклоненията от проекта за непредвидени разходи, т.е. такива които обективно е могло да бъдат предвидени към момента на разработване и одобряване на технически или работен инвестиционен проект. За част от тях (например за извеждане на дъждовни води, за замяна на проектна настилка на кръстовището на ул. Р. и ул. Г. И., направа на деформационни фуги, доставка и полагане на асфалтобетон) е посочено, че се дължат на пропуск при проектирането, а не на обстоятелства, които не е било възможно да се предвидят. За други е установено, че не са в резултат от ново появили се обстоятелства, които са наложили промяната, а причината е съществувала на етап проектиране и отново е била налице възможност да бъде съобразена при изготвяне на проекта, следователно не е налице непредвидено обстоятелство (за доставка и полагане на настилка тип "Бехатон"

-светлосиво, за доставка и монтаж на пейки, за поставяне на антипаркинг елементи, доставка и монтаж на бетонови ограничители на движението). Следва да се отбележи, че за някои от "непредвидените разходи", макар да е представена заповед на проектанта, не са изложени основанията на проектанта за измененията, но въпреки това органът е изложил мотиви защо не счита същите за "непредвидени разходи". Поради това не е налице сочената от жалбоподателя неяснота относно основанието за отказа за верифициране на тези разходи.

Съгласно чл. 23, ал. 3 от АДБФП в случаите, когато в съответните Насоки за кандидатстване по конкретната процедура за предоставяне на БФП или въпросите и отговорите към тях е посочено изрично, допустими за финансиране са непредвидени разходи в размер до 10% от стойността на СМР, финансирани от БФП по проекта, които отговарят на следните условия: разходите са свързани с увеличаване на заложените количества строителни и монтажни работи и/или добавяне на нови количества или видове строителни и монтажни работи, които към момента на разработване и одобряване на технически или работен инвестиционен проект обективно не са могли да бъдат предвидени, но при изпълнение на дейностите са обективно необходими за въвеждане на обекта в експлоатация.

Спорният по делото въпрос е отговарят ли разходите, за които Р. е постановил отказ за верификация, на един от задължителните елементи за квалифицирането им като непредвидени, а именно към момента на разработване и одобряване на техническия или работен инвестиционен проект обективно отчетените като непредвидени видове СМР да не са могли да бъдат предвидени. Следва да се обърне внимание, че обективната невъзможност принципно следва да се основава на такива обстоятелства, които са извън волята и възможностите на бенефициера и които имат характер на случайност, непредвидимост, невъзможност при полагане на дължима грижа да бъдат своевременно установени.

Настоящият съдебен състав споделя така изложеното становище на ответника по делото по отношение на т. 1.1.1. и т. 1.1.2. от настоящите мотиви. На първо място – относно т. 1.1.1., видно от дейностите, предмет на измененията на проекта, те са свързани с мероприятия по зацветяване на различни точки от проекта, което е свързано с доставка на почвен и посадъчен материал, както и подготовка за зацветяване, с доставка и полагане на павета и бордюри, както и с изграждане на система за отвеждане на подпочвени води. Посочените дейности нямат извънреден характер, не касаят конструктивни изменения на процесните участъци, а в по-голямата си част са свързани с визуално подобрение на терена или промяна на инвестиционното намерение, както сочи ответникът. Измененията не се дължат на възникнала необходимост, от която зависи успешното изпълнение на проекта и която не е могла да бъде предвидена на етап проектиране. Напротив не се представят от жалбоподателя обяснения или доказателства за обратното.

По отношение на т. 1.1.2. също се установява, че не са налице извънредни обстоятелства, които са наложили извършването на процесните промени в инвестиционния проект. Изложени са от изпълнителя причини, които могат да бъдат предвидени и заложен в инвестиционния проект при полагане на необходимата грижа, което не е било сторено, но пропуските при изготвянето му нямат характер на непредвидени обстоятелства. Например, относно приложена схема за изпълнение на настилка от бетонови павета съгласно Заповед № 10/07.06.2018 г. е установено, че изчисления за необходимия материал са направени след демонтаж на настоящата настилка, а недостигащите количества не е следвало да се отчетат като непредвидени разходи, а по чл. 23, ал. 1 от АДБФП. Относно изпълнение на дейности по изграждане на линейни отводнителни не са изложени становища на проектанта, но въпреки това органът ги е обсъдил и правилно е приел, че изменението се дължи на

пропуск при проектирането, а не на непредвидени обстоятелства. Аналогично – констатиран е проектантски пропуск да бъдат предвидени антипаркинг елементи за ул. С. и бетонови ограничители на движението по [улица]и в участъка от [улица]до [улица]. Пропуск на етап проектиране се установява и за измененията със заповеди № 31/13.08.2018 г. – неотчитане на особеностите на техническия процес за полагане на избраната настилка по проект, № 41/01.10.2018 г. – отново неправилно избрана настилка на етап проектиране, която не съответства на степента на натоварване на участъка, № 53/13.11.2018 г. – липса на съгласуване на отделните проектни части, при липсата на нови обстоятелства, № 64/07.03.2019 г. – липсва ново обстоятелство (съществуващ павилион в градина „Р. Д.“), което не е съществувало на етап проектиране, съответно не е извършено проучване преди изготвяне на проекта, № 67/04.04.2019 г. – липсата на предвидени деформационни фуги, които да поемат движенията, предизвикани от външни фактори, не са предвидени поради проектантски пропуск, по № 82/24.04.2019 г. – отново не е налице непредвидено обстоятелство, а надвишение на заложените количества, което е следвало да бъде отчетено по чл. 23, ал. 1 от АДФФП, а не по ал. 3.

С оглед на гореизложеното, предвид характера на дейностите и изложените становища или липсата на такива, настоящият състав намира, че са правилни изводите на органа, че в случая не са налице непредвидени обстоятелства, а отклоненията от одобрения проект се дължат на изначален пропуск още на етап проектиране. Последният се дължи на неотчитане на особеностите на съответния участък, който е с интензивно автомобилно движение, или на особеностите на самия процес на полагане на съответната настилка, или на неправилно заложените в същия количества на материали. Доказателства или обяснения за обратното не са представени от жалбоподателя Столична община, поради което законосъобразно е преценено като неизпълнено условието, закрепено в чл. 23, ал. 3 от АДФФП, че на верификация подлежат отклонения от първоначално заложените в договора с изпълнителя разходи, които представляват непредвидени разходи за СМР, тоест такива, които към момента на разработване и одобряване на технически или работен инвестиционен проект обективно не са могли да бъдат предвидени, но при изпълнение на дейностите са обективно необходими за въвеждане на обекта в експлоатация. Тъй като не отговарят на това условие, процесните разходи не попадат в категориите разходи, подлежащи на верификация съгласно сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Последното представлява основание за отказ съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ - разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 (насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти) и в одобрения проект категории разходи. Документите по чл. 26, ал. 1 в случая са Насоки за кандидатстване по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, приоритетна ос „Устойчиво и интегрирано градско развитие“, по процедура „Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014 – 2020“. Следователно отказът за верификация на процесните разходи по т. 1 от решението по договор с изпълнители „Джи Пи Груп“ АД е съобразен с материалния закон и правилно е квалифициран по чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ, във вр. с чл. 23, ал. 3 от АДФФП.

1.2. По отношение на отчетените непредвидени разходи по договор BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-04/07.06.2018 г. с изпълнител „ПСТ Груп“ ЕАД:

1.2.1. Бенефициерът е отчетел като „непредвидени“ разходи за дейности, свързани с увеличаване на заложените количества над допустимите 15%, по чл. 23, ал. 1 от АДФФП, описани в таблица на стр. 13-14 от административния акт. Същата съдържа колони: "К. по оферта", "изпълнено с натрупване до ППИСМР № 7", "изпълнено в

ППИСМР № 7/04.06.2020 г.", "изпълнено с натрупване включително ППИСМР № 7/04.06.2020 г."

Отчетените като „непредвидени“ количества СМР са по съществуващи позиции и представляват количества, надвишаващи вече отчетените допустими надвишения от 15%. Съгласно чл. 23, ал. 1, т. 3 от АДФФП не са допустими за верификация изпълнени нови позиции в К. към договора за строителство и промени в количествата на конкретна позиция от К. над 15 %. Посочено е в акта, че бенефициерът е отчетел изброените количества СМР като „непредвидени разходи“, но не е представил никакви становища и доказателства, че изпълнението на горепосочените видове и количества СМР се обосновава от извънредно обстоятелство и че разходите за тях представляват „непредвидени разходи“ по смисъла на чл. 23, ал. 3 от АДФФП.

На следващо място, е установено, че договорът с изпълнител е прекратен при около 25% финансово изпълнение и с неизпълнение на голяма част от предвидените участъци, включени в обхвата на инвестиционния проект (изпълнени са само етап 1, 2А, 3 и частично етап 2). В същото време по горепосочените позиции в част „Архитектура“ бенефициерът е отчетел количества, надвишаващи заложените за всички 10 етапа, обект на интервенция в инвестиционния проект. Поради това е направен извод от Р., че на етапа на проектиране са допуснати пропуски и не са заложен всички необходими количества за изпълнението на целия обект, което не представлява непредвидено обстоятелство извън волята на страните, водещо до необходимост от изпълнение на „непредвидени разходи“. Предвид характера на останалите позиции също може да се направи извод, че необходимостта от изпълнение на допълнителни количества е в резултат на недобро планиране и липса на точни заснемания на етапа на изготвяне на инвестиционния проект, което не представлява извънредно обстоятелство.

Както се посочи по-горе, АДФФП допуска изменение на К., заложен в договора за строителство с изпълнител, в размер до 15 % за конкретна позиция и до 10 % от общите разходи за СМР по К. - чл. 23, ал. 1, т. 2, 3 и 5. Доколкото е нарушен предвиденият в АДФФП праг на допустимите увеличения на разходите за материали, то същите следва да останат за сметка на възложителя и не се компенсират от средства по същия договор. Обстоятелството, че същите са отчетени като непредвидени разходи, не ги прави такива, тъй като не отговарят на условията на чл. 23, ал. 3 от АДФФП. Доказателства или обяснения за обратното не са представени от жалбоподателя Столична община. Надостигащите количества е можело да бъдат предвидени при извършени коректни изчисления на етап проектиране. Поради това правилно е прието, че тези разходи, описани в таблица на стр. 13 – 14 от решението на Р., са недопустими на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ и по отношение на тях е постановен отказ за верификация.

1.2.2. Бенефициерът е отчетел като „непредвидени“ разходи за дейности, свързани с изменения на инвестиционния проект по време на строителството по реда на чл. 154, ал. 3 от ЗУТ - извършени от проектанта със заповед в заповедната книга, описани в таблица на стр. 15 - 16 от административния акт.

Без да се изброяват подробно, за пълнота следва да се посочи, че същите са свързани с доставка на гранитен бордюр, доставка и полагане на гранитни павета, направа на разширителна фуга, направа на парапет, доставка и полагане на самозалепващи ленти, доставка и полагане на едроразмерни гранитни плочи, доставка и монтаж на бордюрен ревизионен елемент с капак от чугун, в т.ч рязане на гранитен бордюр, изравнителен пласт от неплътен асфалтобетон тип А за много тежко движение с полимерно модифициран битум, доставка и полагане на асфалтова смес за основа Тип Ао, съгласно изискванията на ТС, доставка и полагане на асфалто-армираща мрежа, доставка и полагане на самозалепващи ленти, доставка и

монтаж на Р. тръби, доставка и монтаж на муфа Р.; ревизионна шахта от готови сглобяеми бетонови пръстени в комплект с капак за ревизионна шахта, бетонови сегменти и чугунен капак с гривна, монолитно дъно.

За отчетените дейности са представени заповеди на ръководител на проекта, които са описани в таблицата, и бенефициерът е представил обосновка за причините за изпълнение на допълнителните СМР. При преглед на представените доказателства и извършен анализ от страна на УО на ОПРР и е установено следното, за което същият е изложил мотиви в таблица на стр. 16 - 22 от решението:

Във връзка със Заповед №3/07.08.2018 г. на проектанта са изложени мотиви в 7 точки, съгласно представена обосновка. По т. 1 необходимостта от изпълнение на допълнителни количества е обоснована с „неравен контур на бордюра“, при което Р. е приел, че некачественото изпълнение не представлява непредвидено обстоятелство, тъй като по-добрата визия на настилките е следвало да бъде предвидена в инвестиционния проект. За точки 3 и 4 е приел, че във въпросния участък съгласно проекта е предвиден друг тип настилка /друг вид материал за т. 4/, а предложената настилка за замяна е с по-малка дебелина, което е в нарушение на чл. 23, ал. 2 от АДБФП, тъй като не е представена обосновка за необходимостта от замяна на материали. По т. 5 и 6 е следвало при замяна на съществуващи настилки /бордюри/ да се заложи в проекта количество за замяна на повредени в експлоатационния период или по време на демонтажа, което не е направено поради пропуск /тъй като липсва обосновка за причината/. По т. 7 е посочено, че обстоятелството, че топлинното въздействие причинява линейни разширения, е било известно на проектанта и е следвало да заложи в проекта изграждането на регулярни компенсаторни дилатационни фуги за поемане на движенията при топлинно въздействие, което не е направено по неизвестни причини, следователно не представлява непредвидено обстоятелство.

Във връзка със Заповед № 4/13.08.2018 г. изпълнителят е представил обосновка, че на място на обекта е установено съществуващото положение на пътната настилка след започване на строителството, а именно установени дълбоки пукнатини през цялата дебелина на асфалтовите пластове по [улица]. Р. е посочил, че рехабилитацията на пътната настилка представлява основен ремонт по смисъла на ЗУТ и същата следва да се извършва въз основа на одобрен проект, изготвен от правоспособен проектант. При разработване на инвестиционния проект за обекта участъкът от [улица] не е включен в проекта на част „Транспорт и комуникации“, което очевидно е наложило изпълнение на допълнителните видове работи предписани в Заповед № 4/13.08.2018 г. Неяснотата в обхвата на проектната разработка и липсата на съгласуваност между проектните части не представлява непредвидено обстоятелство, водещо до необходимост от изпълнение на допълнителни видове СМР. Следователно не е прието, че се касае за непредвидени разходи.

Във връзка със Заповед № 6/15.09.2018 г. е изложена обосновка от изпълнителя, че е налице необходимост от подобряване на визията, тъй като бетоновият бордюр между тротоара на [улица] и градината „К. О.“ от изхода от подлеза до първата алея е в много лошо състояние и трябва да се подмени с гранитен. Р. е констатирал липса на непредвидено обстоятелство и възможност, както и необходимост същото да бъде предвидено на етап проектиране.

Във връзка със Заповед № 8/16.10.2018 г. е посочено от проектанта, че следва да се подменят пътните знаци поради промяна на нормативните изисквания в процеса на строителство, което е прието от Р. за неоснователно. Изложени са мотиви, че изискванията към пътните знаци са закрепени в Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци. Посочената разпоредба за последно е

изменена с ДВ, бр. 35 от 2015 г. и е в сила от 18.05.2015 г., като след това не е изменяна, т.е. това изискване е било налице към момента на разработване на инвестиционния проект и преди издаване на разрешение за строеж за обекта. Приложението към чл. 8, ал. 2 от същата Наредба е изменено ДВ, бр. 32 от 2019 г., което е след издаване на заповедта. Предвид изложеното не е налице посоченото „непредвидено обстоятелство“. Наред с това Р. счита, че изпълнените дейности са предвидени в проекта и не са нови, а е извършена промяна по отношение на използваните материали, което може да се квалифицира като промяна по чл. 23, ал. 2 от АДФП, а не по чл. 23, ал. 3, за което бенефициерът не е представил документи и доказателства в тази посока.

Във връзка със Заповед № 11/22.10.2018 г. изпълнителят е дал обосновка, че се налага допълване на проектната документация по причина, че е необходимо изпълнение на камери за подземни контейнери съгласно приложени чертежи. Р. е приел за неоснователно последното, тъй като не е налице непредвидено обстоятелство, а непълнота на проектната документация, а освен това цитираните чертежи не са представени.

Във връзка със Заповед № 16/27.11.2018 г. е направена обосновка, че в процеса на строителство се е установило, че няма кутии с размер, който позволява монтаж в предписания размер стълб, поради което се налага отпадането на дейността по доставка и монтаж на клемни кутии. Р. е приел в тази връзка, че на практика е извършено намаляване на предвидените дейности в рамките на заложената позиция в К., което би могло да се разгледа като промяна по чл. 23, ал. 2 от АДФП, за което бенефициерът не е представил документи и доказателства в тази посока.

Заповед № 3/07.08.2018 г., № 17/27.11.2018 г., № 21/08.03.2019 г., № 24/11.03.2019 г. касаят заустване на водосточни тръби в различни участъци, което налага промяна на проекта в процеса на строителство за адаптиране към съществуващото положение. В тази връзка Р. е изложил мотиви, че допуснатото неточно/некачествено изпълнение на проекта няма как да се разглежда като непредвидено обстоятелство. На следващо място, от представеното становище не става ясно защо инвестиционния проект не е съобразен със съществуващото положение. Както е посочено в заповедта, дейностите по заустване на водосточните тръби са предвидени в проекта, т.е. не е налице непредвидено обстоятелство и съответно „непредвиден разход“, а заповедите касаят извършване на промяна на част от елементите в предвидените позиции. Освен това бенефициерът е отчетел допълнително като „непредвидени“ разходите за заменените елементи от системата за отводняване (без намаляване на сумата на отчетените по К.), но същите не представляват непредвиден разход, поради което разходите за допълнително отчетените позиции са приети за недопустими.

Във връзка със Заповед № 19/04.03.2019 г. е описана обосновка, че в процеса на строителство се е установило, че в проектната документация не е предвиден парапет при съществуващата стълба към подлеза, поради което с цел съобразяване с изискванията на Наредбата за достъпна среда следва да се измени проектът. Р. е приел изложеното за неоснователно по причина, че инвестиционният проект не отговаря на нормативните изисквания, които са били налице при изготвянето и одобряването му, което не представлява непредвидено обстоятелство.

Визираното в Заповед № 24/11.03.2019 г. изменение, касаещо подмяна на гранитен бордюр с посочена причина - за подобряване на визията, не е непредвидено обстоятелство, поради което е следвало да бъде заложено в инвестиционния проект. Поради това е прието, че разходите не отговарят на изискванията за верификация. Аналогични са изводите на Р. и по отношение на измененията със заповеди № 3/07.08.2018 г. и № 32/03.06.2019 г., които касаят доставка на гранитен бордюр.

Посочено е, че по-добрата визия е следвало да бъде заложена в инвестиционния проект и не представлява извънредно обстоятелство.

Направен е краен извод, че при полагане на дължимата грижа и извършване на проучвания, точни заснемания, актуализация на инвестиционния проект в съответствие с изискванията на възложителя и компетентните органи преди провеждане на обществената поръчка и стартиране на строителството, горепосочените разходи, отчетени като „непредвидени“ не само е могло, но е трябвало да бъдат установени и предвидени като необходими за изпълнение на строежа. Предвид че разходите за отчетените видове дейности не отговарят на хипотезата по чл. 23, ал. 3 от АДФП, на основание чл. 23, ал. 5 във връзка с чл. 23, ал. 3 от АДФП и поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ условия, във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, е прието, че не подлежат на верификация, посочените в таблица на стр. 22 - 23 от решението.

На основание чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, е указано на бенефициера, че при представяне на необходимите документи съгласно Методическите указания може да поиска повторно в следващо искане за плащане възстановяване на разходите, определени при условията на чл. 23, ал. 2 от АДФП като недопустими.

Настоящият съдебен състав споделя така изложеното становище на ответника по делото. Видно от дейностите, предмет на измененията на проекта, те са свързани с мероприятия, чиито обстоятелства за успешното им изпълнение са били налице към момента на изготвяне и одобряване на инвестиционния/работния проект. Причините за наложилото се изменение не са в нововъзникнали обстоятелства, които са променили условията на изпълнение и не е било възможно да бъдат предвидени, а на пропуск при проучванията на терена и при залагането на дейности и материали /резервни количества/ при изготвяне на инвестиционния проект. Посочените дейности нямат извънреден характер, те могат да бъдат предвидени и заложи в инвестиционния проект, което не е било сторено, но пропуските при изготвянето му нямат характер на непредвидени обстоятелства. Доказателства или обяснения за обратното не са представени от жалбоподателя Столична община, поради което законосъобразно е преценено като неизпълнено условието, закрепено в чл. 23, ал. 3, във връзка с ал. 1 от АДФП, че на верификация подлежат отклонения от първоначално заложените в договора с изпълнителя разходи, които представляват непредвидени разходи за СМР, които към момента на разработване и одобряване на технически или работен инвестиционен проект обективно не са могли да бъдат предвидени, но при изпълнение на дейностите са обективно необходими за въвеждане на обекта в експлоатация. Тъй като не отговарят на това условие, процесните разходи не попадат в категориите разходи, подлежащи на верификация съгласно сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Последното представлява основание за отказ съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ - разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 (насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти) и в одобрения проект категории разходи. Документите по чл. 26, ал. 1 в случая са Насоки за кандидатстване по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, приоритетна ос „Устойчиво и интегрирано градско развитие“, по процедура „Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014 – 2020“. Следователно отказът за верификация на процесните разходи по т. 1.2 от решението по договор с изпълнител „ПСТ“ ЕАД е съобразен с материалния закон и правилно е квалифициран по чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ, във вр. с чл. 23, ал. 3 от АДФП.

Посоченото в акта основание по чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ не касае основанието за отказ за верификация на разходи, както неправилно се сочи в жалбата, а възможност

на по-късен етап да бъдат верифицирани такива, за които към момента не са налице условията за допустимост. Поради това не е налице смесване или неяснота относно основанието за постановения отказ, както счита жалбоподателят.

2. По т. 2 от решението е установена недопустимост на разходите на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ), във връзка с чл. 82 и чл. 96 от Общите условия към АДФФП.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., /т. 4 съгласно изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г./ предвижда, че разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд.

Съгласно чл. 82 от Общите условия към АДФФП УО на ОПРР извършва проверка на декларираните разходи в искането за междинно /окончателно/ плащане, което включва документална проверка и по преценка проверка на място на изпълнението на дейността, като се проверява едновременно съответствието на разхода с планираното в проекта/бюджетната линия (финансовия план); действителността на извършения разход; дали декларираната в искането за плащане дейност е изпълнена качествено и в срок; дали възлагането на дейността, за която е платен разходът, е извършено в съответствие с българското и европейското законодателство; дали са представени доказателства за реалното изпълнение на всяка дейност, за която е платен разходът.

При извършена проверка на място в периода 26.01 - 01.02.2023 г., във връзка с искането за междинно плащане, от проверяващия екип са направени множество констатации и са дадени препоръки със срок за изпълнение до 24.02.2023 г., намерили отражение в констативен протокол от проверката, подписан от бенефициера без възражения.

Съгласно чл. 96 от Общите условия към АДФФП, всички препоръки, направени от страна на УО на ОПРР в резултат на направената документална проверка или проверка на място, следва да бъдат изпълнени от бенефициера в указания от УО на ОПРР срок, освен при наличие на обективна невъзможност за изпълнението им.

Установено е, че бенефициерът не е представил никакви доказателства за изпълнение на препоръките в указания срок и не е посочил обективна невъзможност за изпълнението им. С коригиран пакет отчетни документи към искането за плащане, изпратен на 30.04.2023 г., са представени доказателства за изпълнение на част от отправените препоръки. В представено становище за голяма част от препоръките бенефициерът е посочил, че същите предстои да бъдат изпълнени. Допълнителна информация е представена на 10.05.2023 г., на 30.05.2023 г. и 09.06.2023 г. При преглед на представения доказателствен материал УО на ОПРР е установил частично изпълнение на препоръките като по-голямата част от тях останали неизпълнени, въпреки изминалия значителен период от провеждане на проверката на място.

С оглед на гореизложеното е прието, че в случая е налице пълно неизпълнение на дадените препоръки от страна на УО на ОПРР 2014 - 2020. Това обстоятелство е обосновало липсата на условието по чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ).

В тази връзка в решението в таблица на стр. 27 – 28 са описани разходите, които не подлежат на верификация на горното основание, както следва:

2.1. По договор № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-02/03.05.2018 г. с изпълнител „Джи Пи Груп“ АД - описани в таблица на стр. 25, под точки 9, 13, 35, 42.

Същите касаят неизпълнение на препоръки за подмяна на счупени кошчета за отпадъци и за доставка и монтаж на кашпи и пейки от лят камък. За всяка от

дейностите е констатирано неизпълнение поради липса на представени доказателства от бенефициера в този смисъл.

2.2 По договор № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-04/07.06.2018 г. с изпълнител „ПСТ Груп“ ЕАД - описани в таблица на стр. 26 - 27, под точки 50, 51, 53 и 54, касаещи липсващо кошче за отпадъци, липсващи анти паркинг елементи, частично изтрита маркировка и неработещи чешми, за които са дадени препоръки от УО за отстраняване на неизправностите, съответно замяна на липсващи елементи. И по трите точки е констатирано пълно неизпълнение, поради което на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) е постановен отказ за верификация на посочени в таблица на стр. 27 – 28 разходи.

Посочено е, че на основание чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, при представяне на доказателства за изпълнение на горепосочените препоръки бенефициерът може да поиска повторно отказаните за верификация разходи по настоящата точка в следващо искане за плащане.

В таблица на стр. 28 - 33 от решението са описани дейности, за които са дадени препоръки за изпълнение, но все още не са изпълнени, като е посочено, че изпълнението на същите подлежи на проследяване на следващ етап и извършване на проверка на място, евентуално при необходимост УО на ОПРР ще предприеме коригиращи действия, видно от което тези констатации не са предмет на процесния отказ от верификация и не следва да бъдат разглеждани /обсъждани/ в настоящите мотиви.

В настоящото съдебно производство жалбоподателят не излага твърдения и не представя доказателства, че визираните в препоръките дейности са изпълнени. Не са ангажирани доказателствени искания в тази връзка, поради което следва да се приеме за недоказано оспорването на констатациите от проверките, изложени в мотивите на атакувания административен акт. Следователно, законосъобразно е позоваването на органа на чл. 57, ал. 1, т. 3 /нова т. 4/ от ЗУСЕФСУ. Дадените от Р. на ОПРР 2014 – 2020 препоръки са във връзка със заложените в проекта дейности, които не са били изпълнени в срок и са констатирани при проверки на място. Доколкото същите са включени в К. към договорите с изпълнителите, а реално не са извършени, то предвиденият за тях разход се явява недопустим за финансиране.

3. По т. 3 от решението е установена недопустимост на разходите на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр. 39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ), във връзка с чл. 84, вр. чл. 82, ал. 1, т. 3 от Общите условия към АДФП.

Съгласно чл. 82, ал. 1, т. 3 от Общите условия към АДФП УО на ОПРР извършва проверка на декларираните разходи в искането за междинно /окончателно/ плащане, което включва документална проверка и по преценка проверка на място на изпълнението на дейността, като се проверява дали декларираната от бенефициера в искането за плащане дейност, за която той е платил разхода, е изпълнена качествено и в срок. Чл. 84, от Общите условия предвижда, че, в случай че се установи, че разходът не съответства на условията за допустимост по чл. 82, ал. 1 и ал. 2, не го одобрява (не го верифицира), като уведомява за това бенефициера и при необходимост назначава допълнителна проверка.

Установява се, че при извършена проверка на място в периода 26.01 - 01.02.2023 г. са извършени извадкови проверки като са установени несъответствия между реално изпълнените на обектите дейности и дейностите и количествата, за които са отчетените разходи, както следва:

3.1 По договор № BG16RFOP001-1.001-0002-C01-S-02/03.05.2018 г. с изпълнител „Джи Пи Груп“ АД, описани в таблица на стр. 34 - 38 от решението.

3.2 По договор № BG16RFOP001 -1.001-0002-C01-S-04/07.06.2018 г. с изпълнител „ПСТ Груп“ ЕАД, описани в таблица на стр. 38 - 41 от решението.

В горепосочените таблици са описани СМР по отчетено количество, единична цена и отчетена цена (колони 3, 4, 5 и 6), които са били предмет на проверка, както и установени на място количества извършени СМР с реалната им стойност и разликата с отчетената (колони 7, 8 и 9 от таблиците).

Измерените и установените несъответствия количества по двата договора са отразени в измервателни протоколи от 01.02.2023 г., подписани без възражения от представители на бенефициера.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., нова т. 4 съгласно изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) определя като допустими разходите, които са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности. От друга страна съгласно чл. 82, ал. 1, т. 3 от Общите условия по договора УО на ОПРР извършва верификация на декларираните разходи в искането за междинно или окончателно плащане, което включва документална проверка на разходи, на изпълнени дейности, на процедури по възлагане на обществени поръчки, и по преценка проверка на място на изпълнението на дейността, като проверява едновременно дали декларираната от бенефициера в искането за плащане дейност, за която той е платил разхода, е изпълнена качествено и в срок. В настоящия случай е констатирано от УО на ОПРР и отразено в констативни протоколи от извършени проверки, че актувани СМР по вид и количество не са реално извършени. Тези констатации на УО не са оборени от жалбоподателя чрез представяне на доказателства в този смисъл или чрез предявени доказателствени искания за изследване на този спорен въпрос. Тъй като не подлежат на верификация разходи, които не са направени за реално извършени дейности по сключените с изпълнителите договори, законосъобразно е постановен отказ от Р. на ОПРР 2014 – 2020 с процесното решение.

С оглед на гореизложеното оспорваното в настоящото съдебно производство Решение РД-02-36-798 от 04.07.2023 г. за приключване на процедура по искане за плащане № 4 (междинно) по административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-1.001-0001-0002-C04, по проект „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства от Централна градска част в [населено място]“, издадено от А. Б. - заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., в частта по точки 1, 2 и 3, е законосъобразно и не страда от някой от посочените в чл. 146 АПК пороци, поради което жалбата срещу него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските в производството:

С оглед изхода на делото направените от жалбоподателя разноски остават в негова тежест.

Предвид своевременно заявената претенция на ответника по делото за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, съдът намира, че следва да бъде осъден жалбоподателят да му заплати сумата от 360 лв., определена съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, с оглед фактичката и правна сложност на делото и значителния му материален интерес.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столична община, с адрес: [населено място], район О., [улица], с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение РД-02-36-798 от 04.07.2023 г. за приключване на процедура по искане за плащане № 4 (междинно) по административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-1.001-0001-0002-C04, по проект „Изграждане, възстановяване и обновяване на публични пространства от Централна градска част в [населено място]“, издадено от А. Б. - заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., в частта по точки 1, 2 и 3 от диспозитива на същото.

ОСЪЖДА Столична община, с адрес: [населено място], район О., [улица], с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, [населено място], сумата от 360,00 (триста и шестдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: